

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 7.7.2004
KOM(2004) 500 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE
RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU**

**o rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2004 o národních alokačních plánech pro
přidělování povolenek na emise skleníkových plynů pro Rakousko, Dánsko, Německo,
Irsko, Nizozemsko, Slovinsko, Švédsko a Spojené království v souladu se směrnicí
2003/87/ES**

1. ÚVOD

Svádět boj se změnou klimatu je důležitým cílem Evropské unie. EU se rozhodla tak činit provedením svých závazků podle Kjótského protokolu, což je mnohostranná dohoda k řešení tohoto globálního problému mnohostrannou spoluprací. V úzké spolupráci s členskými státy, průmyslem, občanskou společností a akademickou obcí byl vytvořen Evropský program pro změnu klimatu (ECCP), aby pomohl EU najít z hlediska nákladů efektivní způsob, jak dostát svým závazkům z Kjótského protokolu. Klíčovým návrhem ECCP bylo vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise v rámci celé EU, aby pomohl EU z hlediska nákladů efektivně snížit emise skleníkových plynů. V roce 2003 přijala Rada a Parlament směrnici 2003/87/ES o obchodování s emisemi v rámci celé EU od ledna 2005.

První fáze obchodování s emisemi v EU zahrnuje emise CO₂ z více než 12 000 zařízení. Každý členský stát musí vytvořit národní alokační plán pro způsob přidělování obchodovatelných povolenek a uvědomit o tom Komisi, která tento plán zhodnotí. Směrnice stanoví kritéria, podle kterých Komise zhodnotí národní alokační plán a opravňuje ji odmítnout jej jako celek nebo jeho část. Aby pomohla členským státům při přípravě jejich plánů, Komise přijala pokyny¹ pro provádění kritérií stanovených ve směrnici.

Toto sdělení popisuje, jak Komise hodnotila 8 plánů, a je doplněno rozhodnutími adresovanými každému z členských států. Jeden z důvodů, proč směrnice dala Komisi pravomoc hodnotit národní alokační plány, bylo zajištění, aby kritéria směrnice byla správně uplatňována při rozdělování obchodovatelných povolenek před začátkem obchodování. Při jednotném vnitřním trhu EU a jednom systému obchodování s emisemi v EU je důležité chránit se před narušením hospodářské soutěže nesprávným uplatněním ustanovení směrnice nebo smlouvy. To je poprvé, co se EU zabývá obchodováním s emisemi v rámci celé EU a první období obchodování, od 2005-2007, bylo určeno jako „fáze učení se“. Pokud by ale bylo členskými státy vydáno více povolenek než je pravděpodobné množství skutečných emisí ze zahrnutých zařízení, měla by směrnice malý nebo žádný přínos pro životní prostředí. Vývoj čistých a nových technologií by byl zbržděn a rozvoj dynamického a likvidního trhu by byl podlomen.

2. POČET PŘEDLOŽENÝCH NÁRODNÍCH ALOKAČNÍCH PLÁNŮ

Do 25. června 2004 uvědomilo 16 členských států Komisi o národním alokačním plánu. Z nich 8 (viz tabulka 1 níže) je dostatečně úplných, aby o nich mohla Komise vydat rozhodnutí o jejich slučitelnosti se směrnicí. Tyto plány reprezentují skoro polovinu odhadovaného množství povolenek pro první obchodovací období.

¹ Sdělení o pokynech pro pomoc členským státům při provádění kritérií obsažených v příloze III směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, KOM(2003) 830 v konečném znění ze 7. ledna 2004. Odstavce 48 až 64.

Tabulka 1

Členský stát	Celkové určené množství pro toto období (v tunách)
Rakousko	98 242 719
Dánsko	100 500 000
Německo	1 499 000 000
Irsko	66 960 000
Nizozemsko	285 900 000
Slovinsko	26 329 969
Švédsko	68 700 000
Spojené království	736 000 000
Celkem	2 881 632 688

3. HODNOCENÍ NÁRODNÍCH ALOKAČNÍCH PLÁNŮ

Každý obdržený národní alokační plán byl podrobně zkoumán. Směrnice požaduje od Komise, aby hodnotila plány podle stejných kritérií stanovených v příloze III směrnice; při jejich zkoumání zjistila Komise několik problémů, které byly podrobně posouzeny z hlediska slučitelnosti s těmito kritérii podle následujících hlavních položek:

- soulad se závazky každého členského státu vyplývající z Kjótského protokolu („cesta ke Kjótu“),
- dodatečné úpravy,
- pravidla převodu,
- vytvoření a správa rezerv pro nové účastníky na trhu,
- jiné problémy specifické jednotlivým plánům (včetně slučitelnosti s ostatními právními předpisy Společenství).

Každý z těchto problémů je vysvětlen podrobněji v následujících oddílech.

3.1. Soulad s cestou ke Kjótu

Tato směrnice byla přijata, aby přispěla k z hlediska nákladů efektivního fungování v souladu se závazky členských států snížit emise skleníkových plynů. Z tohoto důvodu jsou kritéria 1 a 2 v příloze III hlavními pilíři pro vytvoření národních alokačních plánů.

Pro období 2005-2007 kritérium 1 stanoví, že každý členský stát musí předložit plán s celkovým množstvím povolenek „v souladu s cestou k dosažení nebo překročení cíle každého členského státu podle rozhodnutí 2002/358/ES a Kjótského protokolu.“

Kritéria 1 až 5 musí být dodržována při určování celkového množství povolenek. Celkové množství nesmí překročit množství nutné pro striktní uplatňování kritérií v příloze III a členský stát nesmí přidělit více než je potřeba nebo než umožňují nejprísrnější kritéria. Jakékoliv uplatnění nepovinných kritérií nebo položek nesmí vést k růstu celkového množství.

Kde je použití kjótských mechanismů začleněno v určení cesty ke Kjótu, pokyny stanoví: „členský stát musí zdůvodnit jakýkoliv úmysl použít kjótské mechanismy. Komise založí své posouzení zejména na stavu rozpracování příslušných právních předpisů a prováděcích ustanovení na vnitrostátní úrovni.“

Při určování souladu s cestou ke Kjótu vzala Komise v úvahu:

- skutečný a plánovaný pokrok členského státu,
- důvěru v opatření pro vládou financované nákupy kjótských jednotek a stav příprav a provádění těchto opatření,
- důvěru v opatření v neobchodujících odvětvích, včetně dopravy a stav příprav a provádění těchto opatření.

Čtyři z posuzovaných plánů zamýšlejí vládou financovaný nákup kjótských jednotek. Rakousko, Dánsko, Irsko a Nizozemsko zamýšlejí zakoupit až 172 milionů kjótských jednotek².

V souladu s pokyny hodnotila Komise, jestli zamýšlené použití kjótských mechanismů je odůvodněné, zakládaje své hodnocení zejména na stavu rozpracování příslušných právních předpisů a prováděcích ustanovení na vnitrostátní úrovni. Komise zhodnotila stav rozpracování podle následujících aspektů:

- (a) Určuje plán kolik kjótských jednotek by chtěl členský stát zakoupit pro období 2008-2012?
- (b) Určuje plán, které kjótské jednotky [JI (mechanismus společné realizace), CDM (mechanismus čistého rozvoje) a mezinárodní obchodování s emisemi], budou použity a v jakém rozsahu?
- (c) Informuje plán o stavu rozpracování příslušných právních předpisů?
- (d) Vytvořil členský stát národní orgán a uvědomil o tom OSN?
- (e) Ukazuje plán, že prováděcí ustanovení (operační programy, institucionální rozhodnutí) jsou připraveny na vnitrostátní úrovni?

² Rakousko – 35 milionů; Dánsko – 18,5 milionů; Irsko – 18,5 milionů; Nizozemsko – 100 milionů.

- (f) Byly podepsány smlouvy na úvěrový nákup nebo byly zahájeny nabídková řízení pro úvěrový nákup?
- (g) Ustavil členský stát fondy na nákup uhlíku nebo do nich vyplatil finanční příspěvky ?
- (h) Určuje plán kolik peněz je vázáno v této fázi?

Výsledky byly shrnuty v níže uvedené tabulce 2.

Tabulka 2

	1	2	3	4	5	6	7	8
	Celkové množství (Mt)	Rozdělení naznačeno	Existuje zákon	Určen národní orgán	Operační program	Smlouvy	Příspěvky do JI/CDM fondů	Rozpočtový závazek (& stanovena cena za tunu)
Rakousko	35	Ne	Ano	Ano	Ano	Ano	Ne	288 mil. € (8,20 €)
Dánsko	18,5	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano	126 mil. € (6,70 €)
Irsko	18,5	Ne	Ne	Ne	Ne	Ne	Ne	Ne
Nizozemsko	100	Ne	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano	736 mil. € (7,30 €)

Komise zjistila, že zamýšlený způsob využití kjótských mechanismů není odůvodněný, pokud členský stát nepodepsal žádné smlouvy nebo nezahájil nabídková řízení na nákup uhlíku, nevytvořil národní orgán, nemá připraveny operační programy a nezavázal žádné nebo dostatečné rozpočtové zdroje.

Pokud členský stát neodůvodní zamýšlené použití mechanismů, odporuje to kritériu 1 týkajícího se položky zamýšleného celkového množství povolenek, který je součástí cesty a je přidělován na základě zamýšleného použití mechanismů. K určení této položky je důležitý poměr celkových emisí, které jsou reprezentovány systémem obchodování ve srovnání s emisemi ze zdrojů nezahrnutých směrnicí.

Komise zjistila, že Rakousko, Dánsko a Nizozemsko odůvodnily zamýšlené použití mechanismů.

Irsko, i když vyjádřilo svůj záměr zakoupit 18,5 milionů kjótských jednotek, neurčilo, který mechanismus (mechanismy) bude použit a do jaké míry, nemá připraveno žádný právní základ, neustanovilo vnitrostátní orgán, nemá připraveny operační programy, nepodepsalo

žádné smlouvy ani ne zahájilo nabídková řízení na nákup uhlíku, neposkytlo žádné příspěvky do fondů na nákup uhlíku a ještě nezavázalo žádné rozpočtové zdroje. Irské orgány oznámily Komisi 6. července svůj závazek vytvořit operační program do 30. listopadu 2004, vytvořit a oznámit sekretariátu Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu určený národní orgán do 30. listopadu 2004 a zavázat finanční zdroje v rozpočtu na rok 2005. Komise vzala v úvahu výše popsané změny a snížené celkové množství povolenek a shledala irský plán v souladu s kritériem 1.

Podle rozhodnutí Rady 2002/358/ES je Dánsko právně zavázáno snížit emise o 21 % v období 2008-2012 ve vztahu ke svým emisím z roku 1990. Dánský plán stanoví, že podle současných znalostí to odpovídá průměrným ročním emisím 54,9 milionů tun ekvivalentu CO₂ v období 2008-2012. Dánsko nicméně vyjádřilo předpoklady, na které se odvolává společné prohlášení Rady a Komise k rozhodnutí 2002/358/ES, na jejichž základě je vypočítán alternativní cíl dosahující roční průměr 59,7 milionů tun ekvivalentu CO₂³. Pokud dánský předpoklad týkající se tohoto cíle nebude uskutečněn, Dánsko se zavázalo docílit dalšího potřebného snížení domácími opatřeními nebo použitím flexibilních mechanismů.

Pokud členský stát založil svůj národní alokační plán na plánovaném vývoji emisí v období 2005-2007 pro aktivity zahrnuté v tomto systému, Komise pečlivě zhodnotila tento plánovaný vývoj včetně hlavních předpokladů, které byly učiněny.

Komise porovnávala rychlost růstu produkce a emisí v obchodujícím sektoru s celkovou rychlostí hospodářského růstu, jak byl naznačen v plánu nebo je k dispozici z věrohodných nezávislých zdrojů. Kde rychlost růstu obchodujícího sektoru převyšovala rychlost celkového hospodářského růstu, tam Komise posoudila oprávněnost předpokladu rychlejšího růstu v obchodujícím sektoru ve srovnání s celou ekonomikou, s ohledem na probíhající strukturální posun v mnoha členských státech ze sekundárního na terciární sektor.

Komise se vynasnažila porovnat nestranným způsobem údaje od členských států, přes rozdíly v kvalitě údajů různých plánů.

Pokud plánovaný vývoj ukazuje nárůst produkce a emisí z aktivit zahrnutých v systému, Komise hodnotila, kolik povolenek je zamýšleno vydat existujícím zařízením ve vztahu k nedávným skutečným emisím, kolik povolenek má být přiděleno známým novým účastníkům na trhu podle odstavce 54 pokynů a kolik povolenek se předpokládá, že bude přiděleno do rezervy pro nové účastníky na trhu.

Pokud takové zhodnocení ukázalo, že členský stát zamýšlí vydat více povolenek existujícím zařízením, než kolik bylo emisí v základním období, Komise posoudila, do jaké míry je plánovaný růst produkce a emisí v existujících zařízeních realistický a odůvodněný s ohledem ke skutečnému a předpokládanému průměrnému stupni využití kapacity při této aktivitě pro docílení předpokládaného růstu.

Komise zjistila, že všechny hodnocené plány, včetně plánu Nizozemska se změnami oznámenými Komisi 23. června, jsou založeny na dostatečně zdůvodněných odhadech.

Komise zhodnotila, zda plány nepřiměřeně nefavorizují jisté podniky nebo aktivity v rozporu s požadavky Smlouvy. Na základě informací poskytnutých členskými státy Komise usoudila,

³ Viz tabulka 0.1 dánského národního alokačního plánu.

že tato opatření propůjčují některým podnikům selektivní výhodu, což by mohlo potenciálně narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod uvnitř Společenství. Tato opatření se také zdají být státní povahy a jsou spojena s použitím zdrojů státu do takové míry, že více než 95 % povolenek je rozděleno zdarma. Ačkoliv Komise nemůže tedy vyloučit, že plán naznačuje státní pomoc podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy, jakákoliv potenciální pomoc poskytnutá podle těchto plánů (kromě plánů zamítnutých, protože odporují kritériu 1) je v souladu s obecným environmentálním cílem směrnice vyjádřeným v kritériích 1 a 2 a zdá se být nutná k jeho dosažení. Ti, v jejichž prospěch se tak děje, budou stále mít podnět ke zlepšení svých výkonů při ochraně životního prostředí. Jakékoliv potenciální nerovné zacházení bylo odůvodněno členskými státy na objektivních a transparentních základech.

3.2. Dodatečné úpravy

Směrnice předpokládá v příloze III kritériu 10 a článku 11, že členský stát musí rozhodnout předem (před začátkem obchodovacího období) o absolutním množství povolenek přidělených celkem a každému provozovateli zařízení. Toto rozhodnutí nelze změnit a žádné povolenky nesmí být znovu přiděleny přidáním nebo odebráním z množství určeného pro každého provozovatele na základě rozhodnutí vlády nebo předem určeného pravidla. Směrnice výslovně dovoluje dodatečné úpravy v případě vyšší moci na základě postupu stanoveného v článku 29. Navíc:

- tato rozhodnutí dovolují opravy zamýšlených přidělů vzhledem ke kvalitě údajů, kdykoliv než je rozhodnuto o přidělení podle čl. 11 odst. 1,
- směrnice nevylučuje, pokud je zařízení uzavřeno v průběhu období, aby členský stát určil, že již není provozovatel, kterému by byla povolenka vydána a
- když dojde k přidělení novému účastníku na trhu z rezervy, pak bude rozhodnut přesný přiděl každému novému účastníku na trhu po přijetí rozhodnutí o přidělení podle čl. 11 odst. 1.

Kritérium 10 požaduje, aby množství povolenek k přidělení existujícím zařízením bylo stanoveno v plánu před zahájením obchodovacího období. Připuštění dodatečných úprav bylo zhodnoceno Komisí bez ohledu na to, zda zamýšlená úprava nebo její závažnost mohou být přisouzeny chování provozovatele, kterému se navrhuje změna přidělení v průběhu období nebo naopak mohou být ne něm nezávislé.

Na základě přílohy III kritéria 5 platí stejný princip pro nové účastníky na trhu. Když členský stát jednou rozhodne v průběhu obchodovacího období absolutní počet povolenek k přidělení novým účastníkům na trhu z rezervy pro nové účastníky na trhu, nesmí toto rozhodnutí změnit. Jinak by některé podniky mohly být neúměrně favorizovány nebo diskriminovány použitím principu, který není přijatelný pro existující zařízení.

Dodatečné úpravy by vytvořily nejistotu pro provozovatele a byly by škodlivé pro investiční rozhodnutí a obchodní trh. Dodatečné úpravy zaměřují efektivnější řešení nacházející se na trhu administrativními procesy, které by se těžkopádně uskutečňovaly. Také sestupné dodatečné revize, u kterých je možné argumentovat, že mohou být prospěšné životnímu prostředí, škodí jistotám, které podniky potřebují k investicím, které by vedly ke snížení emisí.

Komise zjistila, že zamýšlené dodatečné úpravy v plánech Německa a Rakouska odporují kritériu 5 anebo 10.

Komise zjistila, že německý plán odporuje kritériu 10, protože Německo zamýšlí přizpůsobit nebo potenciálně přizpůsobit přidělené množství pro zařízení v období 2005 až 2007 pokud (i) u existujícího zařízení začínajícího provoz od 1. ledna 2003 dojde ke snížení využití kapacity; (ii) existující zařízení mají roční emise nižší než 40 % emisí základního období; (iii) existující zařízení obdrží další povolenky díky převodu povolenek určených zařízením, která se uzavřou; (iv) existující zařízení nebo noví účastníci na trhu profitující z přidělení CHP bonusů ukazují nižší výrobu energie kombinovanými systémy výroby tepla a energie (režim CHP) než v základním období. Úmysl Německa potenciálně upravit přidělení povolenek novým účastníkům na trhu odporuje kritériu 5, které požaduje nediskriminaci v souladu se smlouvou, protože uplatnění takovýchto *dodatečných* úprav by diskriminovalo nové účastníky na trhu ve srovnání s provozovateli jiných zařízení vzhledem k nimž nejsou žádné *dodatečné* úpravy jejich přidělení směrnici povoleny.

Komise zjistila, že rakouský plán odporuje kritériu 10, protože rakouská pravidla týkající se přesunu způsobilosti k přidělení jistého množství povolenek z existujících zařízení, která byla uzavřena, znamená přizpůsobení množství přiděleného existujícímu zařízení v období 2005-2007.

3.3. Pravidla pro převod

Kvůli rozdílům se předpokládá, jak dlouho bude trvat, než se vytvoří rozsáhlý a likvidní trh, směrnice umožňuje členským státům jistou volnost při rozhodnutí, jak se noví účastníci na trhu zapojí do systému obchodování. Dále mají členské státy volnost při nakládání s uzavřenými zařízeními.

Pokud členský stát nezadrží vydání povolenek uzavřenému zařízení pro zbytek obchodovacího období, převod povolenky z uzavřeného zařízení na nové zařízení pod kontrolou téhož provozovatele je na místě.

Pokud se členský stát rozhodl pozdržet vydání dalších povolenek uzavřenému zařízení pro zbytek obchodovacího období a vytvořil rezervu pro nové účastníky trhu, je nutné prozkoumat podmínky, za nichž tato část systému bude fungovat, aby se zajistilo, že zařízení, která mají prospěch z převodu, nejsou neúměrně favorizována vzhledem k těm, která prospěch nemají. Použití pravidel pro převod může být omezeno ve smyslu, že provozovatel je oprávněn mít z nich prospěch pouze v případě, že uzavřené zařízení i nové zařízení jsou umístěny na území členského státu.

Komise dále poznamenává, že zadržení povolenek po uzavírkách by mělo vytvořit podněty pro investice do čistých a efektivních zařízení. Dopad pravidel pro převod povolenek na životní prostředí je ale sám o sobě neutrální, ledaže by členský stát zrušil všechny povolenky nevydané kvůli uzavírce. Jakékoliv přebytky povolenek budou pravděpodobně postoupeny jiným zařízením, ve stejném členském státu nebo jinde, k pokrytí emisí.

3.4. Rezervy pro nové účastníky na trhu

Jak bylo vysvětleno výše, směrnice dovoluje členským státům určitou volnost v rozhodnutích, jestli dát stranou podíl na celkovém množství povolenek do rezervy pro nové účastníky na

trhu, aby přidělili povolenky zdarma pro nové účastníky na trhu začínající provozovat nová zařízení v průběhu obchodovacího období, jak je specifikováno v odstavcích 48-64 pokynů.

V souladu s pokyny Komise zahrnula ve svém hodnocení rezerv pro nové účastníky na trhu následující aspekty:

- zdůvodnění jejich výše,
- popis metodologie, podle které by byly povolenky přiděleny novým účastníkům na trhu,
- jejich určení specifickým aktivitám, technologiím nebo účelům,
- použití povolenek zůstávajících na konci období,
- opatření pro případ vyčerpání rezerv v průběhu období.

8 zhodnocených plánů předpokládá vytvoření rezerv pro nové účastníky na trhu v celkové výši 80,8 milionů povolenek.⁴

Komise zjistila, že všechny hodnocené plány předpokládají rezervu v dostatečně zdůvodněné výši. Zvláště zhodnotila, jaký je předpokládaný růst v existujících zařízeních (kromě rozšíření kapacit, které spadají pod režim nových účastníků na trhu) oproti novým zařízením, při uvážení přidělů pro známé nové účastníky na trhu v souladu s odstavcem 54 pokynů.

Komise zjistila, že všechny hodnocené plány obsahují určité informace o metodologii, podle které mají být povolenky vydávány z rezerv pro nové účastníky na trhu. Plánům ale stále chybí detaily pro jejich provádění. Pokud nebude mít k dispozici všechny potřebné informace, Komise nemůže vyloučit, že detailnější pravidla, až budou vyvinuta, mohou odporovat jiným kritériím nebo Smlouvě. Zjistila, že kritérium 6 není splněno, když předložené informace o způsobu, jakým budou noví účastníci na trhu zahajovat účast v systému obchodování, jsou nedostatečné. To je případ Spojeného království.

Komise bere na vědomí, že Rakousko, Irsko, Švédsko a Spojené království zvolilo několik pravidel pro bližší určení rezerv pro nové účastníky na trhu prioritním přístupem pro specifické technologie (Švédsko) nebo rozdělením rezerv do segmentů (Rakousko, Irsko a Spojené království). Komise hodnotila, zda tato pravidla nejsou nepřiměřená tím, že mohou odporovat svobodě usazování zaručené Smlouvou a zjistila, že žádný z plánů neobsahuje nepřiměřená pravidla pro určení rezerv.

Při hodnocení, jak budou použity povolenky zůstávající v rezervě na konci období, Dánsko a Německo zamýšlejí na konci období zrušit jakékoliv zbývající povolenky. Rakousko, Irsko, Slovinsko a Spojené království⁵ zamýšlejí prodat zbývající povolenky. Švédsko a Nizozemsko se ještě nerozhodly, zda zbývající povolenky budou zrušeny nebo prodány, ale zavázali se nepřevést je existujícím zařízením. Převod zbývajících povolenek zdarma existujícím zařízením odporuje kritériu 10 – viz dodatečné úpravy. Zrušení nebo prodej

⁴ Rakousko – 1,0 milion; Dánsko – 3,0 miliony; Německo – 9,0 milionů; Irsko – 1,0 milion; Nizozemsko – 7,5 milionů; Slovinsko – 0,2 milionů; Švédsko – 2,4 milionů, Spojené království – 56,8 milionů.

⁵ Spojené království se zavázalo neprodat více než 5 % z celkového množství povolenek vydaných Spojeným královstvím pro období 2005-2007, aby respektovalo článek 10 směrnice.

zbývajících povolenek je možný s tím, že podle článku 10, nesmí být prodáno více než 5 % z celkového přiděleného množství pro období 2005-2007. Komise připomíná, že jakýkoliv prodej zbývajících povolenek, jak je vysvětleno v pokynech, by se měl konat na konci obchodovacího období, kdy se předpokládá, že se neobjeví žádní další noví účastníci na trhu oprávnění pro přiděl z rezerv pro nové účastníky na trhu.

Při hodnocení toho, co se stane, pokud jsou rezervy v daném období vyčerpány, Komise bere na vědomí, že Rakousko, Dánsko, Irsko, Nizozemsko, Slovinsko, Švédsko a Spojené království zamýšlejí nechat další nové účastníky trhu zakoupit povolenky na trhu.

3.5. Soulad s ostatními právními předpisy

V příloze III kritériu 4 směrnice stanoví, že národní alokační plány musí být v souladu s ostatními právními předpisy a nástroji politik Společenství.

Směrnice 2001/77/ES o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou⁶ požaduje, aby si členské státy ustanovily státní směrné cíle pro podíl obnovitelné energie v roce 2010 a podnikly opatření ke splnění těchto cílů. To povede ke snížení zahrnutých emisí nezávisle na dopadu systému obchodování s emisemi. Směrnice je tedy nástroj Společenství, který musí být vzat v úvahu při přípravě národních alokačních plánů. Měl by být vzat v úvahu tím, že množství povolenek poskytnutých činností při výrobě elektrické energie bude nižší, než by jinak bylo.

Při hodnocení všech dotčených plánů Komise zjistila, že jsou všechny v souladu se směrnicí 2001/77/ES.

3.6. Problémy specifické jednotlivým plánům

Plán Spojeného království zahrnuje seznam zahrnutých zařízení, ale tento seznam neobsahuje zařízení na Gibraltar. Proto je tento seznam podle kritéria č. 10 neúplný.

Níže uvedená tabulka 3 shrnuje hodnocení Komise, s vyznačením, která kritéria byla porušena.

⁶

Úř. věst. L 283, 27.10.2001, str. 33.

Tabulka 3

	Rakousko	Dánsko	Německo	Nizozemsko	Irsko	Slovinsko	Švédsko	Spojené království
(1) Kjóto								
(2) Vývoj emisí								
(3) Potenciál								
(4) Další právní předpisy								
(5) Nediskriminace			ZAMÍTNOUT					
(6) Noví účastníci na trhu								ZAMÍTNOUT
(7) Včasná opatření								
(8) Čisté technologie								
(9) Zapojení veřejnosti								
(10) Seznam zařízení s uvedením množství pro každé z nich	ZAMÍTNOUT		ZAMÍTNOUT					ZAMÍTNOUT
(11) Vnější konkurence								
Článek 10								